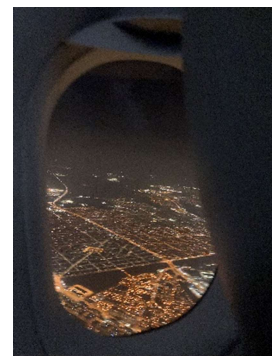
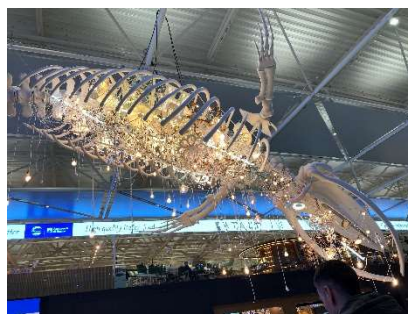
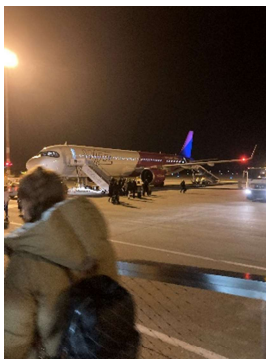

Szili Boglárka – kisgyermeknevelő-gondozó

Erasmus+ -- Foligno

Amikor felvetették ezt a lehetőséget számunkra, már akkor nagyon megörültem a hírnek, mert mindig is vágytam részt venni ilyen Erasmus programon. Nem nagyon hezitáltam a döntésen, mivel úgy gondoltam, 3 hét az nem egy hosszú idő, úgyhogy elsők között jelentkeztem, hogy engem érdekelne ez az utazás.

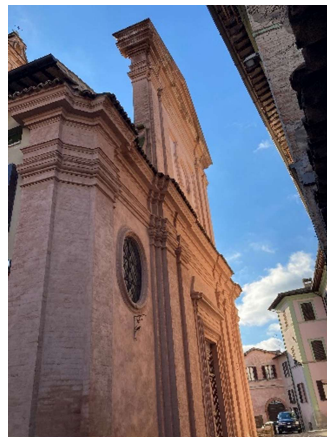
Habár sokáig nem volt biztos a helyszín, végül Olaszország, azon belül Foligno volt az úti célunk. Február 24-én este 19:10-kor indult a repülőnk Rómába. Összesen 4-en mentünk a szakról, akikkel nem ismertük egymást annyira, úgyhogy ez még izgalmasabbá tette az egész utazást. Miután megérkeztünk Rómába, a transzferünk már várt a reptéren, majd még egy 1,5-2 órás út várt ránk. Éjjel 1 óra körül érkeztünk meg a szállásra, mely sokkal tágasabb volt a valóságban, mint a képeken tűnt.

A szálláson kettesével rendezkedtünk be a szobákba. Továbbá volt egy hatalmas nappalink, ami egybe volt kötve a konyhával és az előszobával. A nappali és a konyha felől nyílt két külön erkély, melyekről szép kilátás fogadott bennünket (már, ha jó idő volt). Egy szabad szobát fenn kellett tartani, hiszen egy héttel később csatlakozott két belga lány, akik szintén szakmai gyakorlaton vettek részt. Nagyon hasznos volt, hogy két fürdőszoba volt a lakásban higiénia szempontból.

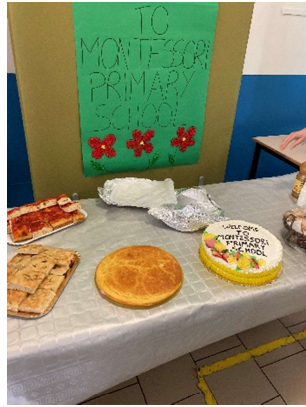
Habár nem volt túl jó idő, mégis jónak éltük meg, hogy egy hétvégével kezdődött a kaland, mert így tudtunk pihenni, illetve feltudtuk fedezni a várost. A szállás ugyan nem az óvárosban helyezkedett el, de nagyon közel volt a belváros és az iskola, ahol a gyakorlatunkat végeztük.

Mivel az étkezést magunknak kellett intézni, nagy segítség volt, hogy 10 perc sétányira volt egy Lidl, így ismerős terepen tudtuk beszerezni a szükséges dolgokat.

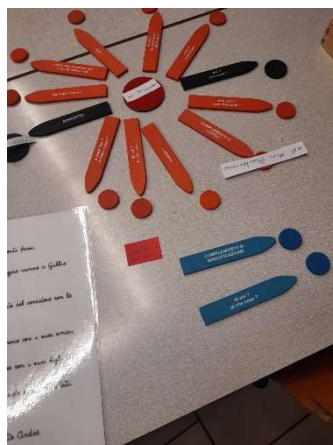
1. hét:

Hétfőn, az első napunkon kísérőtanárunkkal és a kinti kapcsolattartónkkal indultunk el, hogy felfedezzük a helyet, ahol gyakorlatunkat végezzük. Az iskolában nagyon kedvesen fogadtak minket. Körbe mutatták az intézmény minden egyes részét. A különböző osztályokban a gyerekek váratlan lelkesedéssel és érdeklődéssel fordultak felénk. Meglehetősen élvezték, hogy angolul kérdezhetik meg neveinket és hogy honnan jöttünk. Körbevezetés végén sós és édes süteményekkel kedveskedtek nekünk, valamint egy hatalmas tortával és plakáttal üdvözöltek minket, nagyon jól esett.

A délelőttök folyamán kettesével vettünk részt különböző osztályokban, 2-3 naponta cseréltünk. Volt lehetőségünk az óvodások közé is betekinteni, ahol beleláthattunk a napirendbe, játék-és kreatívtevékenységekbe. Nagyon izgalmas volt megfigyelni a gyermekek tevékenységeit, tulajdonságait a 3 hét folyamán. Még izgalmasabbá tette a gyakorlatot anyelvi különbség, ugyanis a gyermekek nem igazán tudtak angolul, nekünk pedig az olasz nyelv okozott nehézséget. Ennek ellenére, volt akivel több interakcióba is tudtunk lépni és így kommunikálni. Továbbá kézműveskedés és projekt feladatokban is igyekeztünk aktívan részt venni.

Az iskola különlegessége, hogy a gyermekek Montessori alapján tanulnak. Ezzel kapcsolatban megmutattak minden olyan eszközt, ami e célt szolgálja. Nagyon érdekes volt látni, hogy a rendszer mennyire különbözik nem csak az otthonitól, hanem alapvetően a „normál” rendszertől. Sokkal szabadabb az óra, kevesebb szabály és kötelesség köti le őket. Másfél óránként van tantárgy váltás, köztük fél órás szünetekkel.

Gyakorlatunk után a délutánjaink szabadok voltak. Ezáltal igyekeztünk mindig elutazni valamelyik környező kis városba. Sajnos több nap is volt, hogy az időjárás nem volt túl kedvező, de ennek ellenére igyekeztünk mindig kihasználni az időnket.

Feb. 28-án ellátogattunk Spoletoba, ami Folignótól kb. 20 perc vonatútra volt. Appenninek hegyei között helyezkedik el. Számos látnivaló várt minke, melyek közé tartozik: római kori színház, San Gregorion Maggiore-templom, Pointe delle Torni (Tornyos-híd), Drusus-diadalív, San Niccoló-templom és kolostor, Rocca Albornoziana

A legutóbb említett vártól gyönyörű kilátás várt minket. Az odáig vezető út a csodás kis olasz utcákon keresztül vezetett számos lépcsővel és emelkedővel. A várat körbe tudtuk sétálni és így a az úgynevezett Pointe delle Torni-t is megtekinthettük.

Miután jól megcsodáltuk a tájat, elindultunk lefelé, mivel már esteledett és el is fáradtunk a városnézés során.

Másnap délelőtt (Márc. 1) egy projekt feladatban vehettünk részt, amely a csillagmag szintézisről szólt a 3. osztály részére. Nagyon izgalmas volt ez a folyamat, számunkra is voltak újabb és újabb információk. Szerencsénkre a tanár, aki ezt a projektet vezette jól tudott angolul, így el tudtak nekünk is magyarázni a lényegét és a feladatot. A gyerekek nagy izgalommal és érdeklődéssel voltak jelen az órán így elnyerve azt a tudást, amelyet tanáruk igyekezett átadni.

Más órákon egyes feladatok elvégzése alatt engedett volt a zene hallgatás, melyek többsége mai sláger volt. A gyerekek ezúttal kíváncsiak voltak, milyen egy magyar zene, ezért mutattunk is nekik párat.

A hét folyamán ellátogattunk Spelloba, mely egy igen kicsi városnak mondható. Valójában arról híres, hogy tavasszal az utcák rengeteg virággal vannak feldíszítve. Sajnos mi még pont akkor voltunk, amikor még csak kezdődleges volt a város kinézete, de ettől függetlenül is nagyon szép volt.

A hétvégén, szombati nap ellátogattunk Rómába. Vonattal mindössze két óra volt az út. Már reggeltől kezdve fényes napsütés kísért minket az olasz fővárosba. Szerencsére problémamentesen érkeztünk meg, majd rögtön bele is vágunk a város felfedezésére. Habár nekem már volt szerencsém megnézni többször is a várost, mégis ismét hatalmas élmény volt újra megnézni a nevezetességeket. Mivel csak 1 napunk volt, így csak kívülről volt idő megnézni mindent, de ugyanolyan jó élmény volt így is. Rengeteg turista volt, olyan érzésem volt, mintha nyár lett volna. Kalandunk állomásai közé tartozott a Colosseum, Pantheon, Szent Péter bazilika, Angyalvár, Trevi-kút és még sok számos gyönyörű építmény. A nap folyamán igen jól felvettük az olasz mentalitást, ugyanis megkóstoltuk az olasz kávé, fagyit és az ebédünk sem volt más, mint valamilyen tipikus olasz étel. Mivel a vonatunk csak este indult vissza, így az esti kivilágított utcákat is megtudtuk nézni, hogy milyen este a város, ugyancsak nem volt csalódás. Aznap este egyikünknek sem volt gondja az alvással, hiszen kellemesen, de nagyon elfáradtunk.

A vasárnap délelőttöt meghagytuk a pihenésnek, azonban délután újra útra keltünk, mégpedig egy viszonylag nagy méretű tóhoz, melynek neve Parco Regionale del Lago Trasimeno, Perugiától pár km-re helyezkedik el. Gyönyörű látvány fogadott minket, mikor kiértünk a partra. Egy hosszú sétány vezet több km-en keresztül a part mentén. Érdekes, hogy a tó közepén 2 sziget is található, az egyikre hajóval is átlehet menni. A város egy magasabb pontján egy vár is található, melyet szintén megnéztünk és onnan is nagyon szép volt a kilátás a tóra.

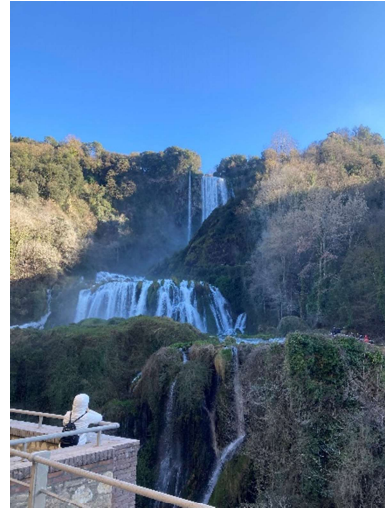
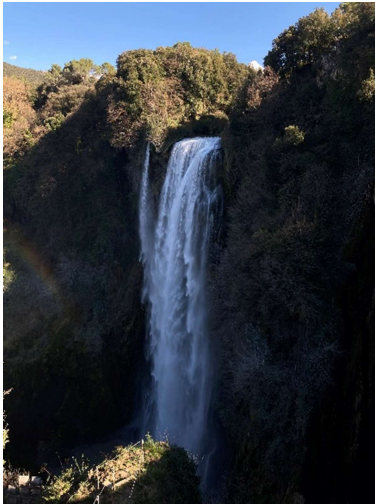
2. hét:

A hét elején sajnos többször is esős volt az idő, így nem volt lehetőségünk elutazni, azonban a hét közepe felé egyik nap elmentünk Narniba. Narni Ternitől nem messze egy kisebb hegyre épült város. Alapvetően nem terveztünk nagy túrát tenni, de nekünk mégis sikerült, mivel a hegyen elhelyezkedő várhoz igen meredek utat kellett megtennünk, de részemről abszolút megérte, mivel csodálatos részeken mentünk át és a várnál is csodaszép kilátás fogadott minket.

Meglehetősen nyugis városnak tituláltuk, viszont nem volt túl kellemes, hogy az autók a legszűkebb utcákban is jártak és néha nehézkes volt gyalogsként közlekedni.

Sajnos a második hét folyamán megtalált egy kisebb betegség, ezért volt, hogy pihenős napot kellett tartanunk annak érdekében, hogy ne legyen rosszabb a helyzet. A gyakorlatra ettől függetlenül bementünk és igyekeztünk helyt állni. Egyre több gyerek próbálta felvenni velünk a kapcsolatot. Nem mellesleg a sok olasz beszéd hallatára, mi is lassan-lassan megtanultunk pár kifejezést. Az utolsó hétvégénk szombtája is otthon telt, mivel nem voltam jól és az időjárás sem volt túl kedvező. Azonban vasárnap elmentünk a számomra legvártabb helyre, egy olyan vízeséshez, amely mesterséges. Úgy szabályozzák, hogy alapvetően csak „csordogál”. de egy nap megszabott időpontokban beindítják és akkor hatalmas mennyiségben folyik. Idő volt mire felfedeztük a helyet, de időben odaértünk. Először csak fentről láttuk, de nekem képek alapján rémlett, hogy valami többről van szó. Majd ezután meg is találtuk a megfelelő utat, mely jó hosszan lefelé vezetett minket egy ösvényen sok-sok lépcső kíséretével. Kb. fél óra séta után elértünk ahhoz a célhoz, amely a lényege az egész vízesésnek. Szenzációs látvány volt, mikor megláttuk egybe a nagy vízesést. Nagyon hálás vagyok, hogy ezt láthattam, élőben sokkal szebb volt, mint a képeken, e felől semmi kétség. Nagy öröm volt számomra, hogy aznapra nem volt semmi bajom és fájdalmak nélkül tudtam élvezni ezt a napot.

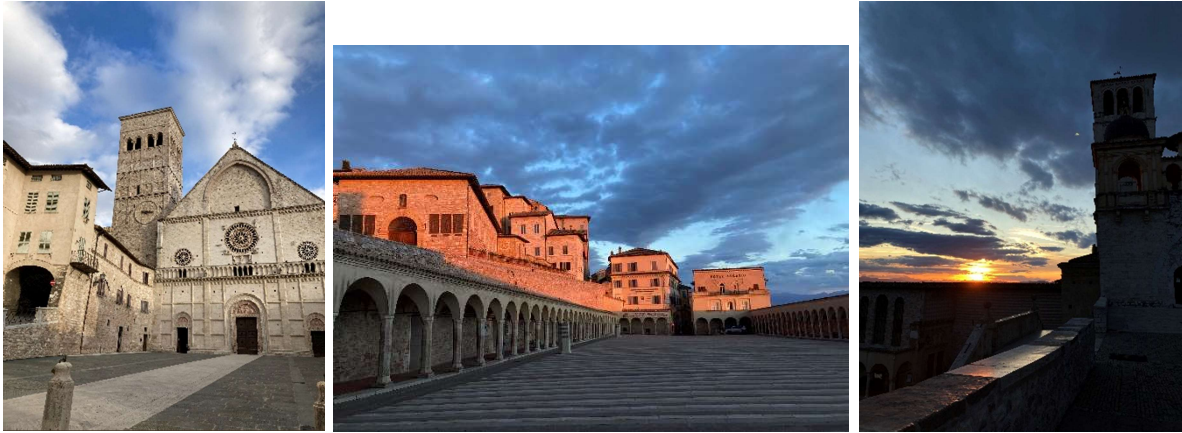

3. hét

Nos, a hétfői nap sajnos nem úgy alakult, ahogy terveztem. Ugyanis begyulladt a fülem, amely már elég nagy fájdalmakkal járt, így kénytelen voltam orvoshoz fordulni. Nem volt egy egyszerű procedúra, de külföldi kapcsolattartónk nagy segítség volt, mivel autóval elvitt a kórházba és segített, hogy megértük egymást az orvossal. Mindössze 5 óra várakozás után sikerült bejutni az orvoshoz és elvégezte a vizsgálatot. A vizsgálatok viszonylag gyorsan megvoltak és szerencsére az orvosok is nagyon aranyosak voltak. A nap hátralevő részét pihenéssel töltöttem.

Nágel Tanárnő intézkedésével volt lehetőségünk elmenni Assisbe egy magán intézménybe, melynek bölcsőde része is volt. Mi Magdával a szerdai nap voltunk. Meglehetősen érdekes tapasztalatokat szereztünk azon a délelőttön. Megfigyelhettük az ottani napi rendet, gondozási feladatokat és étkezéseket. Mivel ez is egy Montessoti Intézmény volt, itt is látható volt a szabadelvűség. A nevelés nem olyan következetes, mint nálunk. A gyermekek mentalitása, viselkedése is más volt. Higiéniai szempontból is értek meglepetések. Ami viszont tetszett, hogy a gyerekeknek mindennap van külön angol órájuk ebéd és alvás között. Kedvesen megkínáltak minket ebéddel is, mely szintén egy olasz étel volt, nem mellesleg nagyon finom volt. Gyorsan eltelt a délelőtt, ezután volt lehetőségünk megnézni Assisit. Habár nem volt túl jó idő, viszonylag hidegvolt, mégis úgy döntöttünk, hogy mivel utolsó napjaink egyike, így kihasználjuk ezt. Nem bántuk meg, hiszen hatalmas élmény volt. Nagyon megfogott Assisi szépsége, közel került a szívemhez. Megnéztük a híres Szent Ferenc Bazilikát, melynek különlegessége, hogy van benne alsó és felső templom, illetve Szent Ferenc sírja is itt helyezkedik

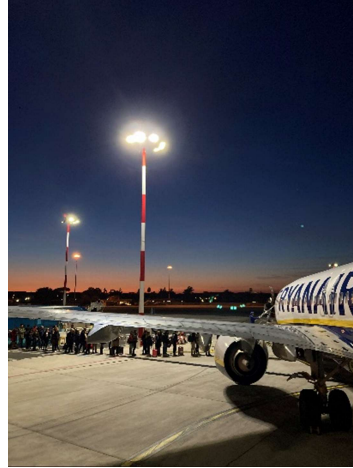
el. Továbbá megnéztünk még pár templomot, amiből ugyan nem volt hiány, de mindegyik csodálatos volt. Naplementéig maradtunk, csodálatos látvány volt.

Utolsóelőtti napon valójában már a pakolásról, készülődésről szólt. A 3 hét margójára elmentünk utolsó este egy záróvacsorára, ahol finomabbnál finomabb ételeket, illetve borokat ittunk. Nagyon jól éreztük magunkat. Visszatekintettünk a 3 hétre, és megállapítottuk, hogy elég gyorsan eltelt, tele sok élménnyel.

Pénteken, hazautazásunk napján még elmentünk egy utolsó fagyizni, hogy ne feledjül el, milyen egy jó igazi olasz fagyfalt. Délután 3-ra jött értünk a transzfer és vitt minket Rómába, a reptérre. Szerencsére problémamentesen tudtuk feladni a csomagokat majd 19.15-kor felszállt a gépünk és jött egyenesen Budapestre.

Számomra hatalmas élmény volt ez a 3 hét. Hálás vagyok, hogy volt ilyenre lehetőségem és bátorítanék mindenkit, hogy akiben meg van a vágy, hogy világot lásson és szeretne új kultúrát jobban megismerni, semmiképp se hagyja ki! Örülök, hogy a lányokat is megismertem közelebbről! Sok élménnyel és tapasztalattal gazdagodtam ebben a pár hétben, amiket bízom benne, hogy a jövőben is tudok majd kamatoztatni.